

WILLIBRORD EN WIJDINGEN

Op het moment is duidelijk dat de 2^e coronagolf steeds hoger wordt. Het getal van besmettingen neemt toe en daarmee het aantal ziekenhuisopnames. De overheid is genoodzaakt steeds meer beperkende maatregelen te nemen om het virus in te dammen. Helaas moet ook het kerkelijk leven daaronder lijden. Wij voelen ons soms moe en moedeloos.

Erflater

Gelukkig zijn er ook zaken die ons kunnen bemoedigen. Op 7 november gaan we het hoogfeest van de heilige Willibrord vieren. Willibrord staat symbool voor de kerstening van ons land. Als missionaris heeft hij het Evangelie en de persoon van Christus in onze streken bekend gemaakt. In 690 landde Willibrord met andere monniken, vanuit Engeland, op onze kust. Als missionaris trekt hij rond en verkondigt Gods onvoorwaardelijke liefde. Willibrord was allereerst pastor. Hij beseftte zelf een bedelaar te zijn maar hij had bij Christus voedsel ten leven gevonden. Wij danken God voor deze erflater van ons geloof.

Feestdag

7 November valt dit jaar op een zaterdag en is voor ons bisdom een echte feestelijke dag. In de Sint Jan zullen twee priesterkandidaten diakenen worden gewijd en ook vier permanente diakenen zullen hun wijding ontvangen. Zes mannen die de roepstem van de Heer hebben gehoord en, na een stevige opleiding, als diakenen of priesters beschikbaar komen voor de parochies. Zij weten dat hun werk principieel een dienstwerk is. Diakenen en priesters staan niet boven maar tussen de andere gelovigen. In het voetspoor van Christus willen zij niet gediend worden maar dienen. Onze gewijde broeders zijn er voor de verkondiging van het Woord, de bediening van de sacramenten en de stimulering van het onderling dienstbetoon. Zo kunnen zij een belangrijke bijdrage leveren aan het leven van parochies en de geloofsgemeenschap maken tot, met de woorden van onze geliefde paus, een echte broeder- en zusterschap.

Nieuwe wegen

Willibrord was een missionaris. De huidige Kerk is ook een missionaire gemeenschap. Alleen op de winkel passen is geen toekomstbestendige optie. Het gaat erom creatief nieuwe wegen te vinden om mensen van vandaag te bereiken met het Evangelie. Ik hoop en bid dat onze nieuwe diakenen en priesters niet alleen gebaande paden bewandelen maar nieuwe wegen durven inslaan om vooral ook jonge mensen te bereiken. Wij weten dat onze cultuur helaas in menig opzicht de missionaire opdracht eerder blokkeert dan stimuleert. Christus roept ons op om niet moedeloos te zijn. Steeds weer mogen wij de netten uitgooien. De Geest van de Heer is ook vandaag werkzaam. In kracht van Hem zijn wij tot veel in staat.

Massaal bidden

In deze coronatijd zal maar een kleine groep gelovigen de wijding in de kathedraal kunnen meevieren. Gelukkig heeft de Sint Jan een livestream zodat velen thuis de plechtigheid kunnen volgen. Het virus maakt een massale viering onmogelijk maar wij kunnen wel massaal onze wijdingen met ons gebed ondersteunen. Ik weet hoe bemoedigend het is te weten dat velen het werk van onze priesters en diakenen (en mij) met hun gebeden begeleiden. Ook in deze lastige en onzekere tijd richten wij onze ogen op de toekomst. Christus is immers dezelfde, gisteren, vandaag en morgen. Zoals Willibrord missionair in het leven stond en het geloof van zijn doopsel gestalte gaf, zo mogen wij dat allemaal doen. Onze diakenen en priesters, juist ook de wijdingen van 7 november, hebben een bijzondere taak om de anderen gelovig te inspireren. Met de woorden van Willibrord wensen wij onze wijdingen in *nomine Dei feliciter*, in de naam van de Heer geluk.

Mgr. dr. Gerard de Korte